

Van Middelkoop

betekent het op de langere termijn voor het personeel en de directie van de centrale?

Minister **Pronk**: Voorzitter! In het kader van de Uitvoeringsnota klimaatbeleid, deel 1 binnenlands beleid, vinden momenteel gesprekken plaats met talloze sectoren, en dus ook met de elektriciteitscentrales. Binnen afzienbare tijd zullen collega Jorritsma en ik ook op het allerhoogste niveau met betrokkenen spreken. Om het jaar verschijnt een overzicht van de stand van zaken met betrekking tot de Uitvoeringsnota klimaatbeleid. In het overleg met de deskundigen wordt inderdaad door de centrales regelmatig naar Borssele verwezen. Onze medewerkers zeggen daar wat wij hier publiekelijk hebben verklaard toen wij over de nota spraken.

In antwoord op vragen van de heer Feenstra meldde ik al dat wij half mei via het kabinet een standpunt zullen hebben geformuleerd. Ik zal de Kamer dan op de hoogte stellen van het door het kabinet ingenomen standpunt, zoals ik ook al antwoordde op vragen van de heer Blaauw in maart jongstleden. De Kamer bepaalt uiteraard wat zij met deze informatie doet. Onze intentie is om een procedurele oplossing te zoeken ter uitvoering van het besluit dat destijds is genomen, overeenkomstig de afspraak en op dezelfde wijze als wij toen van plan waren om dat besluit te doen landen op het desbetreffende moment, met dus dezelfde consequenties voor alle betrokkenen, inclusief de werknemers van het bedrijf.

De heer **Van der Staaij** (SGP): Mevrouw de voorzitter! Collega Feenstra begon zijn speech met te zeggen dat aan politieke afspraken recht moet worden gedaan. Aanvullend stel ik de minister van VROM de vraag of hij van mening is dat ook aan juridische, aan rechterlijke uitspraken recht moet worden gedaan. Hieruit volgt mijn vraag of dit kan betekenen dat de heroverweging die op grond van die rechterlijke uitspraak geboden is, met zich mee kan brengen dat de beoogde sluitingsdatum niet haalbaar is.

Mijn tweede vraag is de volgende. De minister sprak over formele procedurele gebreken die aan het besluit kleefden, op grond waarvan tot vernietiging is gekomen. Wil hij bevestigen dat het gebrek daarin lag dat bepaalde bedenkingen niet zijn meegenomen in de overwegingen en dat het juist om bedenkingen ging waarbij de verenigbaarheid met het EU-recht aan de orde was?

Ten slotte mijn derde vraag. Is de minister van VROM ook na nadere analyse van de uitspraak nog steeds van mening dat het slechts een strootje op de weg is?

Minister **Pronk**: Mevrouw de voorzitter! Ik beantwoord de eerste en de laatste vraag. Uiteraard zal niet alleen met politieke afspraken moeten worden omgegaan zoals dat politieke afspraken betaamt, maar zal ook iedere juridische uitspraak zeer serieus moeten worden genomen. Dat is ook de reden dat ons beider juridische medewerkers momenteel gezamenlijk de verschillende procedurele opties aan het bestuderen zijn, erop gericht – dat is uit ons beider uitspraken vandaag wederom gebleken – het oorspronkelijke en destijds in goed overleg met de Kamer genomen besluit op de gestelde datum uitgevoerd te zien. Ik heb eerder gesteld dat naar mijn mening deze procedurele vaststelling door de Raad van State een procedurele en geen inhoudelijke aangelegenheid was. In het algemeen ben ik van mening dat procedurele aangelegenheden, in tegenstelling tot inhoudelijke, moeten worden gezien als kleinigheden, soms als strootjes op de weg.

Minister **Jorritsma-Lebbink**: Voorzitter! Naast procedurele gelegenheden zijn er ook afspraken. Ik wijs erop dat een juridische afspraak iets anders is dan een afspraak gemaakt met het bedrijf. Dat is voor mij belangrijk. Ik zal daar heel goed naar moeten kijken. Er is een afspraak gemaakt met het bedrijf, ook over een financiële tegemoetkoming en een sluitingsdatum. Dat betekent mijns inziens dat daaraan nog steeds tegemoet moet worden gekomen. Die afspraak is niet weg met een uitspraak van de

Raad van State, want die uitspraak ging slechts over de vergunning.

De heer **Poppe** (SP): Voorzitter! De eigenaar van de centrale Borssele laat in de pers uitgebreid weten dat voor hem de race een gelopen zaak is, dat de centrale open blijft en dat ze nu al bezig zijn om nieuw personeel te werven om het verloop op de langere termijn te kunnen opvangen. Is dit eigenlijk niet aan vorm van chantage, van druk op de overheid? Is het eigenlijk niet een vorm van onbehoorlijk beleid ten opzichte van het zittend personeel en eventuele sollicitanten? Wat willen beide bewindslieden hierover zeggen ten opzichte van de eigenaar van de centrale?

Minister **Pronk**: Voorzitter! Ik ervaar niet iedere druk als chantage. Over het interne beleid, het personeelsbeleid, wens ik mij niet uit te spreken. Iedere sollicitant doet er natuurlijk altijd goed aan om te luisteren naar Kamerdebatten.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, te behandelen op donderdag aanstaande bij het begin van de vergadering:

- het wetsvoorstel Wijziging van de Wet voorzieningen gehandicapten in verband met een aanpassing van de definitie van het begrip woonvoorziening (27059);
- het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, de Wet op de loonbelasting 1964, de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en de Coördinatiewet Sociale Verzekeringen (maatregelen aangaande het loon 2000) (26941);
- verslagen van de commissie voor de Verzoekschriften (26851, nrs. 21 en 40 t/m 51);
- de brief van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport houdende het voorstel de modernisering AWBZ aan te wijzen als groot project (26631, nr. 9).

Ik stel voor, woensdag 19 april niet te vergaderen.

Voorzitter

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik deel mede, dat de heer Blok de motie over kinderopvang (stuk 26800-XIII, nr. 22) intrekt.

Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik in:

- de vaste commissie voor Financiën het lid Dijsselbloem tot lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Economische Zaken het lid Dijsselbloem tot lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Visserij het lid Dijsselbloem tot lid in plaats van het lid Duivesteyn en het lid Duivesteyn tot plv. lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat het lid Dijsselbloem tot plv. lid in de bestaande vacature;
- de commissie voor de Rijksuitgaven het lid Dijsselbloem tot plv. lid in de bestaande vacature.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Wijziging van de Politiewet 1993 in verband met de concentratie van beheersbevoegdheden op rijksniveau met betrekking tot de regionale politiekorpsen bij de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (26813)**.

(Zie vergadering van 11 april 2000.)

De **voorzitter**: De heer Rietkerk trekt zijn amendement op stuk nr. 8 in.

De aanhef van artikel I, de onderdelen A t/m E, de aanhef van onderdeel F en de artikelen 43a t/m 43c worden zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het amendement-Niederer (stuk nr. 7, I).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fractie van de VVD voor dit amendement hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat het is verworpen.

Ik stel vast, dat door de verwerking van dit amendement het andere op stuk nr. 7 voorkomende amendement als verworpen kan worden beschouwd.

Artikel 43d, eerste lid, wordt zonder stemming aangenomen.

Artikel 43d, tweede lid, wordt zonder stemming aangenomen.

Onderdeel F wordt zonder stemming aangenomen.

De onderdelen G t/m S worden zonder stemming aangenomen.

Artikel I wordt zonder stemming aangenomen.

Artikel II en de beweegreden worden zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat het wetsvoorstel met algemene stemmen is aangenomen.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 6 april 2000 over het **Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten**.

□

De heer **Harrewijn** (GroenLinks): Voorzitter! Ik heb verzocht om het verslag van het algemeen overleg over het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten op de agenda te zetten, omdat ik niet tevreden was met de antwoorden van de staatssecretaris. We hebben hem eerder Kamerbreed – op de VVD-fractie na – teruggestuurd om de algemene maatregel van bestuur aan te passen, omdat er met name in de verwijzingen naar uitspraken van de Centrale raad van beroep onduidelijkheden bleven bestaan over de vraag of mensen met ME en andere moeilijk objectieveerbare aandoeningen nu wel in aanmerking komen voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering. De staatssecretaris heeft een aantal wijzigingen, verbeteringen en een verheldering aangebracht, maar juist in die verwijzingen naar de Centrale raad van beroep is weinig veranderd. Het verbaasde mij dan ook hooglijk dat de PvdA de eensgezinde coalitie van de Kamer verliet en ineens in deze toch wat minieme wijzigingen een voldoende verbetering zag, terwijl zij

daarvoor ook kritiek had op deze verwijzingen. Om die reden heb ik een motie voorbereid om nog een poging te doen een van de lastigste verwijzingen naar de Centrale raad van beroep uit de toelichting te halen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende, dat het vastleggen van het schattingsbesluit medisch arbeidsongeschiktheids criterium in een algemene maatregel van bestuur bedoeld is om meer helderheid en eenduidigheid te creëren bij keuringen betreffende moeilijk objectieveerbare aandoeningen;

overwegende, dat niet altijd een aanwijsbare ziekte of gebrek is te benoemen terwijl toch sprake is van stoornissen, beperkingen of handicaps waardoor verminderde of geen belastbaarheid voor de arbeid bestaat;

overwegende, dat bij de beoordeling van arbeidsongeschiktheid niet louter op de klachten van betrokkene mag worden afgegaan maar dat door middel van gangbaar verzekerings-geneeskundig onderzoek het feitelijk bestaan en de consistentie van de klachten en beperkingen moet worden vastgesteld;

van mening, dat de uitspraak – RSV 1999/7 – van de Centrale raad van beroep uitgelegd kan worden als een afwijzing van gangbare verzekerings-geneeskundige methoden om in het geval van moeilijk objectieveerbare aandoeningen toch beperkingen in of de afwezigheid van belastbaarheid vast te stellen;

van mening, dat dit de helderheid en eenduidigheid van de keuringspraktijk kan vertroebelen;

verzoekt de regering de passage die verwijst naar en citeert uit de uitspraak – RSV 1999/7 – van de Centrale raad van beroep uit de nota van toelichting van de onderhavige algemene maatregel van bestuur te schrappen,

en gaat over tot de orde van de dag.